

The background of the book cover features a series of horizontal, wavy stripes in a vibrant red color against a white background. Scattered throughout the stripes are numerous small, dark, circular objects that resemble walnuts or similar nuts. A large, teal-colored circle is positioned in the upper left quadrant, containing the title and author's name in white text.

OIKÍA

**COMPARTINT
PENSAMENTS
I VIVÈNCIES**

SERGI D'ASSÍS GELPÍ

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

SERGI D'ASSÍS GELPI

OIKÍA

Compartint pensaments i vivències

Publicacions de l'Abadia de Montserrat
2022

Primera edició, febrer de 2022

© Sergi d'Assís Gelpí, 2022

La propietat d'aquesta edició és de
Publicacions de l'Abadia de Montserrat
Ausiàs Marc, 92-98 – 08013 Barcelona

ISBN: 978-84-9191-212-5

Dipòsit legal: B.465-2022

Imprès a Gráficas Rey

Disseny de la coberta: Jordi Avià

PRÒLEG

Oikía és el nom del primer blog que vaig obrir a internet. El mot «oikía» (del grec οἰκία, «casa») volia significar el sentit d'aquell espai: una casa amb les portes obertes perquè hi entressin tots els qui ho desitgessin.

La casa tenia 10 estances, corresponents als 10 àmbits temàtics del blog:

- Al voltant de la llar de foc: En una primera etapa, relats breus com petites caricatures seguint un ordre alfabètic. Posteriorment, pensaments a partir d'apogemes dels pares del desert.
- Balcó: Reflexions fora de Montserrat, principalment durant viatges de l'Escolania.
- Biblioteca de la paraula humana: Dedicada a temes culturals, la producció humana en un sentit ampli.
- Cambra: Per a reflexions més personals.
- Cuina: En relació al món de l'educació.
- Jardí: La Creació i la vida humana.
- Menjador: Temes de solidaritat.
- Oratori: Espiritualitat.
- Sala d'estar: Reflexions a partir de la interacció amb altres persones i grups.
- Sala dels vitralls: Un espai on compartir testimonis exemplars de persones molt diverses.

Aquestes estances s'alternaven sense seguir un ordre, i és així com trobareu les diferents entrades que s'han seleccionat per a aquest llibre.

El que va donar vida a aquest blog del 2007 al 2010 van ser les aportacions de molts lectors (els hostes de la casa) amb els quals s'establia un diàleg i que era l'estímul per a aprofundir o plantejar nous temes. Alguns d'aquests comentaristes es van acabar coneixent presencialment i encara avui conserven l'amistat.

He de donar les gràcies especialment a les persones que van conservar tots els escrits del blog abans que el tanqués, i que han fet possible que ara es pugui publicar.

Anys després, el 2015, en vaig obrir un altre (La Font de Greccio) que ha durat més anys i en el qual encara ara comparteixo reflexions i vivències. Gràcies a tots els qui passegen i participen en aquesta plaça de La Font de Greccio!

SOBRE LA HUMILITAT

Quan tenia uns dotze anys, hi havia un professor que sabia dibuixar molt bé. I un dia li vaig dir:

—Saps dibuixar molt bé!

Ell em va contestar:

—Sí, me'n surto força, oi?

I us ho confesso, vaig pensar: «Serà cregut!». Jo n'estava convençut que dibuixava bé, però no entenia que ell ho pogués reconèixer. Ho veia com una falta d'humilitat. Sí, vaig tenir aquest mal pensament.

Però allò em va fer reflexionar: realment era una falta d'humilitat? I vaig arribar a la conclusió que no.

Sant Benet donava molta importància a la humilitat. Tanta, que hi dedica un dels capítols de la seva Regla per als monjos. Què seria la humilitat? La humilitat, evidentment, implica no pensar-se més del que un és. Però... implica també negar els dons que un té? No ho crec pas. És bo reconèixer els dons que un té, sempre que els compreguem així: com a dons rebuts. Ens han estat regalats uns dons perquè els fem fructificar, i els hem rebut gratuïtament. La humilitat seria també, doncs, reconèixer en un mateix aquests dons, i donar-ne gràcies!

La humilitat no és viure fujetejant-se un mateix, rebai-xant-se injustament; sinó ser molt conscient d'allò que un és i d'allò que ha rebut. I viure-ho amb un cor agraït. La humilitat, doncs, és un camí per a la felicitat, no us sembla?

EN EL SILENCI SURT TOT

Fa uns anys, just abans d'entrar al monestir, vaig voler pujar un cap de setmana a Montserrat amb una amiga perquè ho conegués. Recordo que a la nit em va dir:

—Quin silenci! Estic ben espantada!

I ho deia ben sincerament: la calma i el silenci d'aquell lloc la inquietaven. Ella estava acostumada a viure enmig del soroll, i aquella absència de soroll li feia por.

Després, quan vaig entrar al monestir, em van dir que en les estones de silenci m'aniria trobant a mi mateix. No és que no m'ho cregués, però no ho vaig entendre del tot fins que no ho vaig experimentar. Quan passes estones cada dia en silenci, surt tot el que portes a dintre, tant coses positives com negatives: il·lusions, desitjos, bons records... però també frustracions, neguits, pors... El recurs fàcil (almenys jo ho veig així, però és discutible) és fugir-ne, i mirar de distreure's amb coses que no et facin pensar. L'altra opció és mirar d'afrontar aquestes coses que portes a dintre, i treballar-les. L'objectiu: tenir Pau interior. I si volem comunicar Pau, potser val la pena haver-la trobat primer dins nostre.

El silenci el veig com un primer pas per trobar-te amb tu mateix. I la pregària no va de parlar amb un extraterrestre, sinó un diàleg amb el més profund de tu mateix.

Callar, doncs, per escoltar: per escoltar en el fons de tu mateix, i per escoltar l'altre amb profunditat.

CONTEMPLANT LA NATURA

He rebut una deliciosa descripció dels gossos que saben estar calmats, en silenci (si és que es pot dir així!). A mi, hi ha uns animals que m'aporten molta pau quan els contemplo: els peixos. Podria passar-me hores contemplant com neden: amb aquell silenci, aquella calma, aquella tranquil·litat... Quan m'he aturat a contemplar-los, he quedat ben pacificat! Al petit llac (o bassa) que tenim al jardí, per exemple.

La natura ens envolta, i sovint passa ben desapercebuda. Fa

tres anys vaig fer una experiència bonica amb els nois grans, de tretze anys. Vam fer uns deu minuts de silenci absolut pel jardí del monestir. Cada un havia d'escollir un lloc on estigués còmode, i en la mesura del possible, sense veure ningú que el pogués distreure; i allà, estar-se en silenci contemplant. El resultat va ser molt bonic: van quedar molt pacificats, i van descobrir el valor del silenci, de callar per escoltar (o contemplar).

Un va dir: jo m'he estat fixant en aquest arbre! Era un arbre gran, certament bonic. Però feia anys que era allà; i aquest noi, malgrat que l'hagués vist moltes vegades, no s'havia aturat mai a contemplar-ne la bellesa. El va trobar preciós. El mateix li va passar a un altre: va sentir el cant d'un ocell, i s'hi va recrear. I va afegir que mai no havia sentit ocells al jardí del monestir (i, com podeu suposar, d'ocells n'hi havia!). Va quedar encantat.

La natura és un regal gratuït, un do preciós que ens parla. El sabem escoltar?

LOVE ACTUALLY

Potser ja l'heu vista. Me la va recomanar vivament el meu germà, i a mi també m'ha agradat molt. Més enllà dels bons actors (que hi són), en destaco alguns altres aspectes. Al principi i al final de la pel·lícula, apareixen persones anònimes que esperen algun conegut a l'aeroport de Heathrow. Al principi, quan apareixen aquestes escenes, una veu en *off* ens diu que quan està trist li agrada anar a la zona d'arribades de l'aeroport, i contemplar l'alegria i amor que es percep en la rebuda que es fa als qui arriben en avió. I se'ns fa adonar que, quan hi van haver els atacs terroristes de l'11-S a Estats Units, tots els missatges que se sap que els qui estaven als avions van enviar eren missatges d'amor per als seus éssers més estimats.

És un pròleg excel·lent per a la pel·lícula: fer-nos adonar de tants gestos d'amor que hi ha en el món (en un lloc on potser no ens hi parariem a pensar: l'arribada d'un aeroport!) i que potser passen desapercibuts. I aquestes persones que

apareixen en les imatges són molt variades: volgudament, ens ensenyen gent de diferents províncies, inclosa alguna persona musulmana. Sí, l'amor és present en totes les cultures.

Després d'aquesta presentació, un esperaria una pel·lícula molt ensucrada... i per tant, poc real (perquè a la vida hi ha de tot). Però no és així. Al llarg de la pel·lícula, trobem diferents històries d'amor (o desamor) que es van entrelaçant: una parella que s'enamora, la noia que per amor al seu germà malalt mental renuncia als seus interessos particulars, la parella que passa una crisi, el qui enyora l'esposa difunta...

Però malgrat això, la pel·lícula acaba novament amb l'escena de les arribades a l'aeroport. Malgrat totes les dificultats, l'amor és present, molt més present del que a vegades se'ns fa notar des dels mitjans de comunicació (per exemple).

Una menció per la música excel·lent.

CARTA A UN PRES

Hola! No ens coneixem, però m'han demanat si et podia passar els meus escrits (i és clar que sí!). L'únic que sé de tu és que ets avi, i que estàs en un Centre Penitenciari. No em cal saber més. Conec el món dels centres penitenciaris des dels dinou anys, quan hi vaig anar a fer de voluntari. Aleshores, em va fer molta impressió per moltes raons. Vaig descobrir un món on hi ha molt de sofriment. Sovint la gent que s'ho mira des de fora pensen que és un lloc per als dolents, i hi tenen por (i si saben que han de posar una presó prop del seu poble, posen el crit al cel). No saben que és molt més perillós anar per segons quins barris a segons quines hores.

Quan t'endinses una mica en el teu interior, veus que tots som fràgils, i que és molt difícil jutjar un altre. Hi ha tants condicionants en la vida de cada un! La família, el context social, el caràcter, els propis recursos...

El món no està fet de bons i dolents. Uns se'n surten més, d'altres no han reeixit tant... Però tots som de fang.

I tots som germans. Ho crec de debò: formem part de la família humana. Per això tu també ets un germà, i em dol el

que estàs passant. Desitjo que puguis superar-ho com més aviat millor.

Aquests darrers anys he mantingut contacte amb un noi que ha estat en un centre com el teu. I ens hem fet amics. A reveure!

EL MAL LLADRE

A vegades hi ha persones que has vist créixer, i que veus com el món que els envolta els porta quasi irremeiablement a situacions sense sortida (o almenys, així apareixen). I em recorda el que m'explicava l'amic Joan Lluís, director de CINTRA, sobre el Mal Lladre (a partir d'una lectura que havia fet i de la seva experiència en el 4t Món). En el relat de Lluc, sempre ens fixem en la figura del Bon Lladre (Lc 23,39-43): aquell que, penjat a la creu, demana ser acollit per Jesús. I l'altre lladre? L'altre continua renegant: és un marginat, un home fracassat a qui la vida no li ha anat bé, i ha oblidat la tendresa del seu cor. Jesús promet la pau al Bon Lladre. Però, què fa amb el Mal Lladre? Què fa amb aquell que continua amargat fins al final? Mor amb ell, al seu costat. És una imatge molt tendra: no ha aconseguit que aquest retrobi la tendresa, però mor al seu costat.

Cert que no ens hem de desanimar i hem de lluitar perquè cada persona pugui sortir de la roda de la marginació (a vegades tan difícil de trencar!). Però, a vegades, hi ha situacions tan degenerades... que un hi veu poca sortida. Una persona totalment dominada i destruïda per la droga, quan ha arribat a segons quin grau, difícilment podrà viure amb normalitat com si no ho hagués patit mai. Podem fer que tot torni a ser com abans en la seva vida? Probablement no. Però podem acompanyar-lo, estar al seu costat fins al final. I si cal, morir amb ell.

Índex

Pròleg	5
Sobre la humilitat	7
En el silenci surt tot	8
Contemplant la natura	8
<i>Love actually</i>	9
Carta a un pres	10
El mal lladre	11
Sobre la felicitat	12
Pregar és estimar.....	12
Pregar per tothom?	13
Reல்லotges suïssos.....	14
L'olor de les roses	14
Sobre la sinceritat	15
Totes les virtuts són germanes.....	15
Quan no puguis somriure... ..	16
Aram o el redescobriment de la vida	16
Ets Déu de tots	17
Quan un se sent estimat... ..	18
Déu estima els camins humans.....	18
Un món d'estrelles.....	19
La meravella del teatre	19
Un ensenyament benedictí	20
Sobre la mesura dels problemes	20
Al bar del metro	21
Berta: del dolor a la compassió.....	22
Sobre el neguit pel passat i pel futur	22
L'evangelista Lluc	23
Avui he anat a la presó.....	24

«S'ha de dir Joan»	24
Bons samaritans.....	25
Llegir entre línies	25
A la tomba de Tolkien	26
«Live before death»	27
Des de la pobresa... ..	27
Clara d'Assís	28
Cristian: entre el passat i el futur	29
Dani i el seu estiu boig.....	29
Quan algú et posi nerviós... ..	30
Avui hem celebrat l'amor	30
Sobre la seguretat i la confiança	31
Exigir: creure en l'altre	31
Elena i els seus fills	32
Sobre el dret de ser feliç	33
Un primer graó per a la felicitat.....	34
Joan Alsina	34
Les drogues: un desig mal encaminat.....	35
Una carta del seu pare	36
Teatre amb valors.....	37
«Todos somos seres humanos»	37
Uns caramels molt valuosos	38
Fina i un accident de trànsit.....	39
La mirada de Déu.....	39
Tot hauria d'estar amarat de Déu.....	40
La consciència de la mort.....	41
No esperar més del compte	41
Vegetarians	42
Quan som imatge de Déu?.....	43
Gonçal i els seus defectes	44
Hi ha morts que no s'improvisen	44
Francesc d'Assís i el leprós	46
En la mesura que hi estiguem ficats	47
Val més un 'collons' ben dit	47
Hortènsia: una dona molt rara.....	48
«Misericordias Domini»	48
Benaurances de tardor.....	49
Trobarà fe a la terra?.....	49

Pares de fills adolescents	50
Des de Xile.....	51
Un dia molt especial	52
Fer-te servir per acollir-te.....	53
Els xilens, en camí cap a la reconciliació	54
Un Déu personal.....	55
La divinitat de Jesús	55
Igor: un creatiu atrapat.....	57
Quan el temps ja no és teu... ..	57
Sida i esperança	58
Juli: sempre esperant	59
El paper dels avis	60
Kevin: portar la creu durant l'Advent	60
Sobre l'amor de l'afició pels jugadors	62
Que resplendeixi la llum en la teva foscor.....	62
Des d'Uganda.....	63
Bromes.....	65
Els qui saben veure-hi més enllà.....	66
Sobre el silenci i la murmuració	66
Sobre la murmuració justificada.....	67
Per entrar a l'Església... ..	68
Viatges interiors	69
Laureà: víctima d'ell mateix	69
El triangle dramàtic, de Karpmann	70
Pregària en temps d'hivern.....	71
Ho he trobat a internet	71
Fer «Lectio»	72
Una lectura sapiencial	73
La Mireia estimava la seva mare.....	74
Les set paraules de Crist	75
Sobre l'assertivitat.....	75
Pare, perdona'ls, que no saben el que fan (Lc 23,34).	
Primera paraula de la Creu	76
La història dels inques.....	77
Som finits.....	78
La comunió en la fragilitat	78
Fa mal temps?	79
La cadira.....	79

Les disculpes del director de l'ACA	80
Déu meu, Déu meu, Déu meu, per què m'has abandonat? (Mc 15,34). Quarta paraula de la Creu....	81
Sobre la situació de la dona	82
Tinc set (Jn 19,28). Cinquena paraula de la Creu.....	83
Tot s'ha complert (Jn 19,30). Sisena paraula de la Creu	84
Pare, confio el meu alè a les teves mans (Lc 23,46). Setena i última paraula de la Creu.....	84
Nemesi: de l'equip de govern a l'oposició	85
Sobre els polítics	86
Llavors d'una nova societat	87
Per què venen?	88
El Mal no es fa per plaer.....	88
Sobre els mals pensaments.....	89
Caiem i ens aixequem	89
Sobre el fet de criticar	90
Ofèlia: de professió embolcaire.....	91
Pere: no només impulsiu	91
Sobre la utopia	92
Quimeta i el lllindar dels cinquanta.....	92
La dignitat dels avis i les àvies	93
En Romà enlluernava	94
Bona perquè sí	94
«Calla i surt d'aquest home!»	94
Servir el Senyor o el senyoret.....	95
Per què els nens diuen mentides?	96
Descobrir el millor de cada un	96
El barri jueu de Cracòvia.....	97
Les dives de Haendel	97
«Nosaltres esperàvem...» (Lc 24,21).....	98
L'amabilitat dels anglesos	99
Aprendre una llengua	100
La doble reverència.....	100
Sant Pau	101
Beverly Hills en la misèria.....	101
Avui celebrem quaranta anys	102
Sixte, de persona a personatge.....	103
El pare Kolbe.....	103

Però... Qui era el P. Kolbe?	105
Regar plantes.....	106
Tina: creu i ratlla	107
La felicitat com a present o com a passat.....	107
Netejador de camins	108
La conversió de Sant Pau	108
La radicalitat del P. Kolbe	109
Sobre la radicalitat.....	110
Infantes, tens esperança	111
<i>Time and the Conways</i>	111
Quan et sents sol... ..	112
El caràcter de Sant Pau	113
La meravella de l'aparell digestiu.....	114
Francesc d'Assís i el darrer Càntic de les Criatures	114
Voluntaris penitenciaris de Catalunya.....	116
Umbert: de botiguer a jubilat	116
Sobre el celibat i la vida matrimonial.....	117
Defensors de causes perdudes.....	118
Virgínia: mare fins al final	118
«Spazio libero».....	119
Què hi ha en l'«Spazio libero»?	119
Sant Pau i la cultura del seu temps.....	120
La laringe.....	121
Les sentències de Sant Pau.....	121
Una societat més plural	122
Déu dona sentit?	123
Compartir amb confiança.....	123
Deu anys	124
Soc a la porta i truco.....	125
Sobre la sensibilitat	125
Sant Pau i la vinguda del Senyor	126
Gràcies pels dons d'avui	127
Rierols d'aigua fresca.....	128
La mort forma part de la vida	128
Sobre l'enveja	129
L'envejós està equivocat	130
Hi he tornat a caure de debò!.....	130
Los Negrales	131

Nadal és una altra cosa.....	132
<i>Ultimátum a la Terra</i>	133
Wir: cercant metge	134
Un any en quaranta segons	134
Sant Pau i l'amor com a opció	135
Així com nosaltres perdonem...?	136
L'apassionant món de l'educació.....	137
Benaurances d'hivern	137
Ser esquerrà	138
La història de Gedeó i nosaltres.....	138
Sant Pau i la feblesa.....	140
Xènia i la veritat.....	141
Per què hi ha sofriment?.....	142
La llàgrima de Déu.....	142
La veu d'un profeta	143
Yolanda: adulta adolescent	145
No arribis a odiar.....	146
Sant Pau i el mal que no volia.....	146
Signes en els germans.....	147
Fins quan té sentit la vida?	148
Contemplar les estrelles.....	149
Zenobi i els veïns de l'escala.....	149
Set d'immortalitat	151
<i>Ecce homo</i>	152
Les llengües evolucionen o degeneren?	153
Llengües i dialectes	154
Les persones no són matemàtiques	155
Sants i tossuts.....	156
A una lectora agnòstica.....	157
«Liberad a Willy 3»	157
Sant Pau i el martiri.....	158
Els Pares del Desert al voltant de la llar de foc	159
Un pare de família, de recés	160
Apotegma de l'Abba Daniel	161
Alegries	161
La família i els amics	162
Mor l'última supervivent del <i>Titànic</i>	162
Els músics del <i>Titànic</i>	164

Tots morim, però no tots vivim	164
Sant Pau i Sant Pere	165
Sant Pau i l'amor crucificat	166
Sobre l'èxit	167
Sobre la relació amb els «dolents»	167
Pregàries a la lluna.....	168
Contemplar la bellesa	169
Els Mc i altres cognoms.....	169
Dickens i el seu secret.....	170
Una història de superació humana	171
Jo soc per als altres	172
A les espatlles del Bon Pastor	173
Malalts o no malalts?	174
La vida humana és sagrada	175
Menjar i dormir.....	176
En lloc de problemes, reptes	176
Francesc d'Assís i la pregària	177
Persones divorciades.....	178
Alfred Nobel	179
Anhel de comunió	179
Estimada iaia	180
El paradís per a tu i per a mi.....	181
La identitat de la Mare Teresa.....	182
El mal no té fronteres, però el bé tampoc	183
Si tu sofreixes	183
Un euro que val més que un euro	184
El show de Truman.....	185
Incitació a la violència.....	186
La pobresa com a font de vida	187
Sobre els criteris en la possessió de béns	188
Apotegma de l'Abba Isidor, el sacerdot.....	189
En l'hivern més cru, és Nadal.....	189
Apotegma de l'Abba Poimen.....	190
Apotegma de l'Abba Paisios.....	191
Unes laudes diferents.....	192
Festa familiar	193
Sento vergonya.....	193
Planxes	194

Les floretes del Papa Joan.....	195
Sobre el do de l'oportunitat	196
Una penya blaugrana i l'Índia?	196
La humanitat de Sant Benet.....	197
Persones admirables	198
Avui fa trenta anys	198
Perfum de nard	199
El Ressuscitat, amb les ferides	199
Pregàries espontànies	200
Parlem de Maria.....	200
Maria, educadora de Jesús	201
Maria, mare de compassió	202
Morir afusellat en el segle XXI.....	203
El viatge a l'Índia de Luther King	204
Maria i els altres familiars sorpresos	205
Maria, de mare a deixeblla?	206
Déu no és enemic de la ciència	207
La Mare Teresa i els altres creients	207
Cada cosa al seu moment	208
Lloat sigueu, Senyor	208

ISBN 978-84-9181-212-5

2 4 2 0 0

9 788491 912125

Oikía (del grec οἰκία, «casa») és el nom del blog d'un monjo jove de Montserrat. Amb aquest títol volia significar el sentit d'aquell espai: una casa amb les portes obertes perquè hi entressin tots els qui ho desitgessin. Aquesta casa tenia 10 estances, corresponents als 10 àmbits temàtics del blog. I durant més de tres anys, va rebre les aportacions de molts lectors (els hostes de la casa) amb els quals s'establí un diàleg i que eren l'estímul per aprofundir o plantejar nous temes sobre aspectes molt diversos de la vida.

